

ODNOSZONY (5) *part praet pass impf*

odnoszony (4), **odnoszon** (1).

Wszystkie o jasne.

sg f N (praed) odnoszona (1). *pl N subst* odnoszone (4); -é (2), -(e) (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: odnoszon od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. odnieść.

1. *Zanoszony w jakieś miejsce [dokąd]* (1) : tedy tám/ gdzieby blisko wołká napewnieyżé mieyfce było/ té pieniądze odnoszone y chowane bydź máią ná to mieyfce *SarnStat* 363.

2. *Doręczany, dostarczany [do kogo]* (1) : także y té [*pieniądze*] które z *Contribuciiéy* [...] przychodzić będą/ które wzyfłtkié máią bydź do nich odnoszone/ máią ci to pánowie Podłkárbiowie z *Prowizory* do rąk fwych odbiérác *SarnStat* 442.

3. *Przekazywany odpowiednim osobom w celu rozstrzygnięcia, otrzymania wyjaśnienia [dokąd = do kogo]* (2) : *Przeto/ mowi/ więtfze spráwy kościelne/ zwłászczá ktore fá o wierze/ máią być do ftolice Piotrowey odnoszone* *WujNT* 289, 288.

4. *Doznawany, doświadczany przez kogoś* (1) :

Fraza: »wina ma być odnoszona« (1): która winá ma bydź od tych odnoszoná/ którzy przeciwno temu Dekretowi ninieyżému przeciwnie czynić będą. *SarnStat* 141.

Cf **ODNOSIĆ**